

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2Tos/24/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8718010241
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 08. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Bugeľ
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8718010241.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Bugeľa a sudcov JUDr. Petra Farkaša a JUDr. Emila Dubňanského na neverejnom zasadnutí konanom dňa 28.08.2018, v trestnej veci proti odsúdenému Q. V.i, pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, d/, ods. 2 písm. e/ Tr. zák., o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Poprad sp. zn. 5Nt/4/2018 zo dňa 25.06.2018 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. z a m i e t a sťažnosť odsúdeného Q. V..

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Poprad podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh V. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom K., ul. C. č. XX - matky odsúdeného Q. V., nar. XX.XX.XXXX v K., na povolenie obnovy konania v trestnej veci Okresného súdu Poprad pod sp. zn. 4T/121/2013.

Proti tomuto uzneseniu v zákonnej lehote podal sťažnosť odsúdený, ktorú odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. V písomných dôvodoch sťažnosti uviedol, že nesúhlasí s názorom konajúceho súdu, že neboli zistené podmienky obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Tr. zák. Poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. I.ÚS 310/2017 zo dňa 07.06.2017 a na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Tdo/80/2017 zo dňa 13.12.2017.

Odsúdený trvá na tom a poukázal na skutočnosť, že ak nálezom Ústavného súdu SR I. ÚS 310/2017 bolo konštatované porušenie základných práv T. M. podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 50 ods. 3 Ústavy SR, uznesením NS SR sp. zn. 6Tdo/74/2016 zo dňa 21.12.2016 a ÚS SR predmetné uznesenie Najvyššieho súdu SR 6Tdo/74/2016 zo dňa 21.12.016 zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a v danom prípade sa jedná o konanie, v ktorom bola podaná obžaloba Okresnej prokuratúry Poprad proti Q. V. a T. M. ako spolupáchateľom, potom Q. V. poukazuje, že ak ústavný súd v odôvodnení nálezu vyššie uvedeného konštatoval, že záujmy oboch obvinených Q. V. a T. M. si odporovali už v prípravnom konaní, čo vyplýva z uznesenia o vznesení obvinenia z 26.05.2013 a sťažovateľ T. M. namietal porušenie jeho práva na obhajobu zásadným spôsobom, ktorým malo dôjsť ustanovením spoločného obhajcu T. M. ako ďalšiemu obvinenému, tak potom k takému istému porušeniu práva a to per analógiám došlo aj v zmysle čl. 46 ods. 1 a čl. 50 ods. 3 Ústavy SR aj na strane Q. V., keďže ani on nemal právo na voľbu obhajcu, lebo mu bol ustanovený rovnaký obhajca ako T. M..

Preto vyššie uvedená skutočnosť o porušení práva na obhajobu zásadným spôsobom, ktorým malo dôjsť ustanovením spoločného obhajcu T. M. ako ďalšiemu obvinenému, je teda skutočnosťou a aj dôkazom, ktorý bol súdu skôr neznámy v zmysle § 394 ods. 1 Tr. poriadku. Ak teda Najvyšší súd SR svojím rozsudkom zo dňa 13.12.2017 vyslovil, že rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1To/15/2014 zo dňa 30.04.2014 bol porušený zákon v ustanovení § 40 ods. 3 Tr. por. v neprospech obvineného T. M. a nezodpovedá právu na spravodlivý proces, situácia, ak jeden a ten istý obhajca má pomáhať obhajovať

v tej istej veci dvoch obžalovaných, ktorých záujmy si odporujú, je takou skutočnosťou, ktorá súdu bola skôr neznáma.

Pokiaľ súd ustanovil v zmysle § 40 ods. 3 Tr. por. obhajcu obvinenému Q. V. a T. M. a ich záujmy si mali odporovať, bolo právo na spravodlivý proces a na obhajobu od začiatku trestného konania porušené aj u Q. V.. Teda nemohlo byť právo na obhajobu porušené iba na strane T. M., no toto právo potom muselo byť počas celej doby trestného konania porušené aj na strane Q. V., pričom touto skutočnosťou sa vôbec nikto nezaoberal a súd nepovolením obnovy konania len naďalej prehľubuje protiprávny stav.

Navrhol preto, aby odvolací súd zrušil uznesenie Okresného súdu Poprad sp. zn. 5Nt/4/2018 zo dňa 25.06.2018 v celom rozsahu a vo veci nariadil znova zákonným spôsobom a za zachovania procesných podmienok rozhodnúť.

Na základe sťažnosti odsúdeného krajský súd v zmysle ustanovenia § 192 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Okresný súd rozhodnutie o zamietnutí návrhu na povolenie obnovy konania odôvodnil tým, že V. L.-matka odsúdeného Q. V. podala dňa 21.03.2018 návrh na povolenie obnovy konania vo veci vedenej na Okresnom súde Poprad, pod sp. zn. 4T 121/2013, ktorý odôvodnila nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky č. I. ÚS 310/2017-34 zo dňa 31.08.2017, ktorým bolo vyslovené porušenie základných práv pôvodne spoluobžalovaného T. M. v uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 6Tdo 74/2016 zo dňa 21.12.2016 o zamietnutí dovolania pôvodne spoluobžalovaného T. M. podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku a ktorým bola zároveň vec zrušená a vrátená na ďalšie konanie, s poukazom na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 6Tdo 80/2017 zo dňa 13.12.2017, ktorý zároveň zrušil rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 1To 15/2014 zo dňa 30.04.2014 v časti výroku o vine a treste u pôvodne spoluobžalovaného T. M., ďalej na rozsudok Okresného súdu Poprad, sp. zn. 4T 121/2013 zo dňa 13.02.2014 v časti výroku o vine a treste u pôvodne spoluobžalovaného T. M. i ďalšie rozhodnutia, na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad, majúc zato, že ak bolo právo na obhajobu porušené na strane pôvodne spoluobžalovaného T. M., muselo byť toto právo počas celej doby trestného konania porušené aj na strane odsúdeného Q. V., čo ako dôkaz o porušení práva na obhajobu ods. Q. V. prvostupňovému súdu nebol známy a čo samo osebe môže odôvodniť iné rozhodnutie o vine a treste u odsúdeného Q. V..

Súd vo veci nariadil verejné zasadnutie, na ktorom vykonal dokazovanie a zistil nasledovné:

Rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 4T/121/2013 zo dňa 13.02.2014 bol odsúdený Q. V. uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. e/ Trestného zákona, vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, za ktorý mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 11 a pol roka, s výkonom trestu v ústave na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, pričom mu bol zároveň zrušený výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Košice I., sp. zn. 4T 28/2013 zo dňa 02.07.2013, právoplatný dňom 02.07.2013, uložený mu podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona a iné vo výmere 3 rokov, spolu s probačným dohľadom nad jeho správaním v skúšobnej dobe vo výmere 3 rokov, zákazom požívania návykových omamných a psychotropných látok a povinnosťou podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom, resp. iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo iného výchovného programu.

Rozsudkom Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 1To/15/2014 zo dňa 30.04.2014 bol pôvodný rozsudok prvostupňového Okresného súdu Poprad, sp. zn. 4T 121/2013 zo dňa 13.02.2014 zrušený v celom rozsahu a odsúdený Q. V. bol uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. e/ Trestného zákona, vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, za ktorý mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 11 a pol roka, s výkonom trestu v ústave na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, trest prepadnutia veci - kovovej drvičky trojdielnej v tvare valca o priemere 4cm, výšky 3cm s námetom hracích žetónov, ochranný dohľad na dobu 1 roka a ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou

a ktorým bol zároveň zrušený výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Košice I., sp. zn. 4T/28/2013 zo dňa 02.07.2013, právoplatného dňom 02.07.2013, uložený mu podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona a iné, vo výmere 3 rokov, spolu s probačným dohľadom nad jeho správaním v skúšobnej dobe vo výmere 3 rokov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Odsúdený Q. V. pri svojom výsluchu pred súdom konajúcim o návrhu na povolenie obnovy konania využil svoje právo a nevypovedal, súhlasil však s návrhom na povolenie obnovy konania, ktorý za neho podala jeho matka V. L.

Okresný súd vyslúchol aj V. L., ktorá taktiež využila svoje právo a vo veci nevypovedala.

Okresný súd ďalej uviedol, že z návrhu V. L. - matky odsúdeného Q. V. vyplynulo, že menovaná je síce osobou oprávnenou na podanie návrhu na povolenie obnovy konania v zmysle § 396 ods. 3 Trestného poriadku, keďže je osobou, ktorá by mohla podať odvolanie v prospech odsúdeného podľa § 308 ods. 2 Trestného poriadku, ale v jej návrhu nie sú obsiahnuté žiadne nové dôkazy, či skutočnosti, ktoré by v pôvodnom konaní neboli súdu známe, alebo ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom, na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, a preto jej návrh na povolenie obnovy konania v pôvodnej trestnej veci vedenej na Okresnom súde Poprad, pod sp. zn. 4T/121/2013 zamietol, keďže nezistil žiadne podmienky obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku.

Oprávnená osoba sa totiž domáhala obnovy konania v prospech odsúdeného Q. V. len s poukazom na existenciu rozsudku Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 6Tdo/80/2017 zo dňa 13.12.2017 a nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. I. ÚS 310/2017-34 zo dňa 31.08.2017, ktorými bolo konštatované porušenie práva na obhajobu u pôvodne spoluobžalovanej osoby T. M. tým, že jemu i odsúdenému Q. V. bol v pôvodnom konaní ustanovený ex offo spoločný obhajca /opatrenie sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Poprad, sp. zn. 0Tp 144/2013 zo dňa 26.05.2013/, čo však pôvodne konajúcemu prvostupňovému súdu bolo a muselo byť známe a nemôže ísť teda o skutočnosť alebo dôkaz súdu skôr neznámy, ani o skutočnosť alebo dôkaz, ktoré by sami osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi mohli viesť k inému rozhodnutiu, než ako bolo pôvodné právoplatné rozhodnutie o vine alebo o pôvodne uloženom treste vo vzťahu k ods. Q. V..

Okresný súd poukazuje na možnosť využitia ďalšieho mimoriadneho opravného prostriedku a to dovolania vo vzťahu ku odsúdenému, pokiaľ bolo porušené právo na jeho obhajobu.

Krajský súd po preskúmaní napadnutého uznesenia, sťažnosti odsúdeného ako aj spisového materiálu dospel k záveru, že rozhodnutie okresného súdu bolo urobené v súlade so zákonom. Je nesporné, že bol podaný návrh na povolenie obnovy konania vzťahujúci sa na tú okolnosť, že rozsudkom Najvyššieho súdu SR ako aj Nálezom Ústavného súdu SR bolo vyslovené porušenie práva na obhajobu u spoluobžalovaného T. M. tým, že bol jemu ako aj odsúdenému Q. V. ustanovený ten istý obhajca a boli protikladné výpovede zo strany oboch obvinených. Táto skutočnosť tak, ako to už poukázal okresný súd, však bola súdu, resp. orgánom činným v prípravnom konaní známa už v prípravnom konaní, kedy bol jeden spoločný obhajca obom obvineným ustanovený. Je teda zrejmé, že táto okolnosť nie je neznámou okolnosťou a nie je dôvod na to, aby vzhľadom na túto okolnosť bola povolená obnova konania. Krajský súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého uznesenia, na ktoré poukazuje, ako aj s názorom okresného súdu na tú skutočnosť, že predmetné porušenie práva obhajoby u odsúdeného Q. V. je možné napadnúť a domáhať sa zrušenia rozsudku iba mimoriadnym opravným prostriedkom a to dovolaním.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti preto krajský súd sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú v zmysle ustanovenia § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietol.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.